

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 687/2014**z dnia 20 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 185/2010 w odniesieniu do wyjaśnienia, harmonizacji i uproszczenia środków ochrony lotnictwa, równoważności norm ochrony oraz środków ochrony w zakresie ładunków i poczty****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenia wynikające z wykonania rozporządzenia Komisji (UE) nr 185/2010 ⁽²⁾ wskazują na potrzebę wprowadzenia zmian do sposobów wprowadzania w życie niektórych wspólnych podstawowych norm.
- (2) Należy wyjaśnić, zharmonizować lub uprościć niektóre szczególne środki w zakresie ochrony lotnictwa w celu uzyskania poprawy przejrzystości prawnej, aby uniknąć rozbieżnych interpretacji przepisów prawnych oraz zagwarantować jak najskuteczniejsze wprowadzanie w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa.
- (3) Zmiany dotyczą wprowadzenia ograniczonej liczby środków w odniesieniu do przedmiotów zabronionych, ochrony statków powietrznych, środków kontroli w zakresie ochrony w odniesieniu do ładunku, poczty, zaopatrzenia pokładowego i zaopatrzenia portu lotniczego oraz w odniesieniu do sprzętu wykorzystywanego do ochrony lotnictwa.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 272/2009 ⁽³⁾, Komisja powinna uznać równoważność norm ochrony lotnictwa obowiązujących w państwach trzecich i w innych krajach i terytoriach, do których tytuł VI TFUE nie ma zastosowania, pod warunkiem że zostały spełnione kryteria określone w tym rozporządzeniu.
- (5) Komisja sprawdziła, czy porty lotnicze położone na Guernsey, Wyspie Man i Jersey spełniają kryteria określone w części E załącznika do rozporządzenia (WE) nr 272/2009.
- (6) W załącznikach do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 wymieniono państwa trzecie oraz inne kraje i terytoria, do których tytuł VI TFUE nie ma zastosowania, uznawane za kraje stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 272/2009.
- (7) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie (UE) nr 185/2010 określają podobne wymogi w zakresie ochrony dla podmiotów działających w łańcuchu dostaw ładunków i poczty.
- (8) Wymogi w zakresie ochrony lotnictwa dotyczące programu zarejestrowanych agentów i znanych nadawców określone w rozporządzeniu (UE) nr 185/2010 i w ramach programu upoważnionych przez organy celne przedsiębiorców określonego w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 powinny być w większym stopniu skorelowane w celu umożliwienia wzajemnego uznawania, aby wprowadzić ułatwienia dla zainteresowanego sektora oraz organów rządowych, przy jednoczesnym utrzymaniu obecnych poziomów ochrony.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 185/2010.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony Lotnictwa Cywilnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 185/2010 z dnia 4 marca 2010 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 55 z 5.3.2010, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009 z dnia 2 kwietnia 2009 r. uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 7).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Punkt 5 lit. o) załącznika stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Punkt 10 lit. b) i pkt 11 lit. b) załącznika stosuje się od dnia 1 marca 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 185/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 1.0.5 w brzmieniu:

„1.0.5. Odniesienie do państw trzecich w niniejszym rozdziale i w stosownych przypadkach w osobnej decyzji Komisji obejmuje inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu.”;

b) skreśla się pkt 1.3.1.7;

c) dodaje się pkt 1.6 w brzmieniu:

„1.6. PRZEDMIOTY ZABRONIONE

1.6.1. Osobom niebędącym pasażerami nie zezwala się na wnoszenie do stref zastrzeżonych przedmiotów wymienionych w dodatku 1-A.

1.6.2. Zwolnienie z pkt 1.6.1 można przyznać pod warunkiem, że dana osoba jest upoważniona do wnoszenia do stref zastrzeżonych przedmiotów zabronionych w celu wykonywania zadań istotnych dla funkcjonowania obiektów i urządzeń portu lotniczego lub statku powietrznego albo wykonywania obowiązków podczas lotu.

1.6.3. Aby umożliwić połączenie osoby upoważnionej do wniesienia jednego lub więcej przedmiotów wymienionych w dodatku 1-A z wnoszonym przedmiotem:

a) osoba ta musi posiadać przy sobie zezwolenie. Zezwolenie jest umieszczone na karcie identyfikacyjnej umożliwiającej dostęp do stref zastrzeżonych lub ma formę odrębnego pisemnego oświadczenia. W zezwoleniu wskazuje się przedmioty, które mogą być przenoszone, podając kategorię lub opis konkretnych przedmiotów. Jeżeli zezwolenie jest umieszczone na karcie identyfikacyjnej, musi być ono rozpoznawalne zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu; lub

b) należy wdrożyć system w punkcie kontroli bezpieczeństwa wskazując, które osoby są upoważnione do wnoszenia których przedmiotów i podając kategorię lub opis konkretnych przedmiotów.

Procedurę łączenia należy przeprowadzić zanim danej osobie zezwoli się na wniesienie przedmiotu(-ów) do stref zastrzeżonych lub na pokład statku powietrznego lub po wezwaniu do okazania zezwolenia przez osoby odpowiedzialne za nadzór lub patrole zgodnie z pkt 1.5.1 lit. c).

1.6.4. Przedmioty wymienione w dodatku 1-A mogą być przechowywane w strefach zastrzeżonych, pod warunkiem że są przechowywane w bezpiecznych warunkach. Przedmioty wymienione w dodatku 4-C lit. c), d) i e) mogą być przechowywane w strefach zastrzeżonych, pod warunkiem że nie są dostępne dla pasażerów.”;

d) dodaje się dodatek 1-A w brzmieniu:

„DODATEK 1-A

OSOBY NIEBĘDĄCE PASAŻERAMI

WYKAZ PRZEDMIOTÓW ZABRONIONYCH

a) *pistolety, broń palna i inne urządzenia wystrzeliwujące pociski* — urządzenia nadające się lub wyglądające na nadające się do użycia w celu spowodowania ciężkiego obrażenia ciała przez wystrzelenie pocisku, w tym:

— broń palna wszystkich rodzajów, taka jak pistolety, rewolwery, karabiny, strzelby,

— zabawki w kształcie broni, repliki i imitacje broni palnej, które można pomylić z prawdziwą bronią,

— części składowe broni palnej, z wyjątkiem celowników teleskopowych

— broń pneumatyczna i na CO₂, taka jak pistolety, broń śrutowa, karabiny i broń kulkowa,

- wyrzutnie rac sygnalizacyjnych i pistolety startowe,
 - łuki, kusze i strzały,
 - urządzenia do miotania harpunów i włóczni,
 - proce i katapulty;
- b) *urządzenia do ogłuszania* — urządzenia przeznaczone specjalnie do ogłuszania lub unieruchamiania, w tym:
- urządzenia do porażania, takie jak paralizatory, tasery i pałki paralizujące,
 - urządzenia do ogłuszania i uboju zwierząt,
 - neutralizujące i obezwładniające substancje chemiczne, gazy i aerozole, takie jak gazy łzawiące, gazy pieprzowe, rozpylacze kwasu i aerozole odstraszające zwierzęta;
- c) *materiały wybuchowe oraz substancje i urządzenia zapalające* — materiały wybuchowe oraz substancje i urządzenia zapalające nadające się lub wyglądające na nadające się do użycia w celu spowodowania ciężkiego obrażenia ciała lub stworzenia zagrożenia dla bezpieczeństwa statku powietrznego, w tym:
- amunicja,
 - spłonki,
 - detonatory i bezpieczniki,
 - repliki bądź imitacje urządzeń wybuchowych,
 - miny, granaty i inne wojskowe materiały wybuchowe,
 - fajerwerki i inne materiały pirotechniczne,
 - pociski dymne i naboje dymne,
 - dynamit, proch strzelniczy i plastyczne materiały wybuchowe.
- d) wszelkie inne przedmioty nadające się do użycia w celu spowodowania ciężkiego obrażenia ciała i które nie są powszechnie używane w strefach zastrzeżonych lotniska, np. wyposażenie wykorzystywane do sztuk walki, miecze, szpady i szable itp.”;
- 2) w rozdziale 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się pkt 3.0.6 w brzmieniu:
- „3.0.6. Odniesienie do państw trzecich w niniejszym rozdziale i w stosownych przypadkach w osobnej decyzji Komisji obejmuje inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu.”;
- b) pkt 3.2.1.1 otrzymuje brzmienie:
- „3.2.1.1. Niezależnie od miejsca postoju statku powietrznego w porcie lotniczym, każde z zewnętrznych drzwi tego statku zabezpiecza się przed nieupoważnionym dostępem poprzez:
- a) zapewnienie natychmiastowego powstrzymania osób starających się uzyskać nieupoważniony dostęp; lub
 - b) zamknięcie zewnętrznych drzwi. Jeżeli statek powietrzny znajduje się w części krytycznej, uznaje się, że zewnętrzne drzwi, które nie są dostępne dla osób z poziomu ziemi, są zamknięte, gdy urządzenia ułatwiające dostęp do nich są odsunięte i umieszczone wystarczająco daleko od statku powietrznego, aby uniemożliwić do niego dostęp osobom; lub
 - c) korzystanie ze środków elektronicznych natychmiastowo wykrywających nieupoważniony dostęp; lub
 - d) posiadanie elektronicznego systemu dostępu z wykorzystaniem kart identyfikacyjnych portu lotniczego na wszystkich drzwiach prowadzących bezpośrednio do rękawa dla pasażerów, znajdujących się w pobliżu otwartych drzwi samolotu, który umożliwia dostęp tylko osobom przeszkolonym zgodnie z pkt 11.2.3.7. Osoby te muszą uniemożliwić nieupoważniony dostęp w czasie wykorzystywania drzwi przez te osoby.”;

- c) dodatek 3-B otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 3-B

OCHRONA STATKU POWIETRZNEGO

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE KRAJE I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI.

Jeśli chodzi o ochronę statków powietrznych, niżej wymienione państwa trzecie, jak również inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu, uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami:

Stany Zjednoczone Ameryki

Wyspy Owcze w odniesieniu do portu lotniczego Vagar

Grenlandia w odniesieniu do portu lotniczego Kangerlussuaq

Guernsey

Jersey

Wyspa Man

Komisja powiadamia bezzwłocznie odpowiednie organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inny kraj lub terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Powiadamia się bezzwłocznie odpowiednie organy państw członkowskich, w przypadku gdy Komisja wejdzie w posiadanie informacje dotyczące działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie albo inny kraj lub terytorium.”;

- 3) w rozdziale 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się pkt 4.0.5 w brzmieniu:

„4.0.5. Odniesienie do państw trzecich w niniejszym rozdziale i w stosownych przypadkach w osobnej decyzji Komisji obejmuje inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu.”;

- b) dodatek 4-B otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 4-B

PASAŻEROWIE I BAGAŻ KABINOWY

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE KRAJE I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI.

Jeśli chodzi o pasażerów i bagaż kabinowy, niżej wymienione państwa trzecie, jak również inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu, uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami:

Stany Zjednoczone Ameryki

Wyspy Owcze w odniesieniu do portu lotniczego Vagar

Grenlandia w odniesieniu do portu lotniczego Kangerlussuaq

Guernsey

Jersey**Wyspa Man**

Komisja powiadamia bezzwłocznie odpowiednie organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inny kraj lub terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Powiadamia się bezzwłocznie odpowiednie organy państw członkowskich, w przypadku gdy Komisja posiada informacje dotyczące działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie lub inny kraj lub terytorium.”;

4) w rozdziale 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 5.0.5 w brzmieniu:

„5.0.5. Odniesienie do państw trzecich w niniejszym rozdziale i w stosownych przypadkach w osobnej decyzji Komisji obejmuje inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu.”;

b) dodatek 5-A otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 5-A**BAGAŻ REJESTROWANY**

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE KRAJE I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI.

Jeśli chodzi o bagaż rejestrowany, niżej wymienione państwa trzecie, jak również inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu, uznano za stosujące normy ochrony równoważne ze wspólnymi podstawowymi normami:

Stany Zjednoczone Ameryki**Wyspy Owcze w odniesieniu do portu lotniczego Vagar****Grenlandia w odniesieniu do portu lotniczego Kangerlussuaq****Guernsey****Jersey****Wyspa Man**

Komisja powiadamia bezzwłocznie odpowiednie organy państw członkowskich, jeśli wejdzie w posiadanie informacji wskazujących, że stosowane przez państwo trzecie lub inny kraj lub terytorium normy ochrony, mające istotny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa w Unii, nie są już równoważne z unijnymi wspólnymi podstawowymi normami ochrony lotnictwa.

Powiadamia się bezzwłocznie odpowiednie organy państw członkowskich, w przypadku gdy Komisja posiada informacje dotyczące działań, w tym środków wyrównawczych, potwierdzających ponowne uzyskanie równoważności odpowiednich norm ochrony lotnictwa stosowanych przez państwo trzecie lub inny kraj lub terytorium.”;

5) w rozdziale 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 6.0.3 w brzmieniu:

„6.0.3. Odniesienie do państw trzecich w niniejszym rozdziale i w stosownych przypadkach w osobnej decyzji Komisji obejmuje inne kraje i terytoria, wobec których zgodnie z art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania tytuł VI tego traktatu.”;

b) pkt 6.3.1.2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) właściwy organ lub unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, działający w imieniu organu, sprawdza program ochrony, a następnie przeprowadza wizję lokalną wymienionych lokalizacji w celu dokonania oceny, czy wnioskodawca spełnia wymogi rozporządzenia (WE) nr 300/2008 i jego aktów wykonawczych.

Z wyjątkiem wymogów określonych w pkt 6.2, kontrolę lokalizacji wnioskodawcy przez właściwy organ celny, zgodnie z art. 14n rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*), traktuje się jako wizję lokalną, jeżeli miała miejsce nie wcześniej niż 3 lata przed dniem, w którym wnioskodawca ubiega się o zatwierdzenie jako zarejestrowany agent. Wnioskodawca udostępnia do dalszej inspekcji świadectwo upoważnionego przedsiębiorcy («świadectwo AEO») i odpowiednią ocenę organów celnych.

(*) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).”;

c) w pkt 6.3.1.4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Z wyjątkiem wymogów określonych w pkt 6.2 kontrolę lokalizacji zarejestrowanego agenta przez właściwy organ celny, zgodnie z art. 14n rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, traktuje się jako wizję lokalną.”;

d) pkt 6.3.1.5 otrzymuje brzmienie:

„6.3.1.5. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że zarejestrowany agent utracił zdolność przestrzegania wymogów rozporządzenia (WE) nr 300/2008 i jego aktów wykonawczych, wycofuje podmiotowi status zarejestrowanego agenta dla określonej (określonych) lokalizacji.

Jeżeli podmiot nie jest już posiadaczem świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 lub jeśli świadectwo to jest zawieszono ze względu na niezgodność z art. 14k tego rozporządzenia, właściwy organ podejmuje stosowne działania w celu upewnienia się, czy zarejestrowany agent spełnia wymogi rozporządzenia (WE) nr 300/2008.

Podmiot informuje właściwy organ o wszelkich zmianach dotyczących jego świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Bezwzględnie po cofnięciu, a w każdym razie w terminie 24 godzin od cofnięcia, właściwy organ zapewnia podanie zmiany statusu byłego zarejestrowanego agenta w »unijnej bazie danych bezpiecznego łańcucha dostaw«.”;

e) dodaje się pkt 6.3.1.8 w brzmieniu:

„6.3.1.8. Właściwy organ udostępnia organom celnym wszelkie informacje dotyczące statusu zarejestrowanego agenta, które mogą być istotne w odniesieniu do posiadania świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Obejmuje to informacje dotyczące nowych zatwierdzeń zarejestrowanych agentów, cofnięcia statusu zarejestrowanego agenta, ponownego zatwierdzenia oraz inspekcji, harmonogramów wizji lokalnych i wyników tych czynności.

Najpóźniej do dnia 1 marca 2015 r., określa się zasady takiej wymiany informacji między właściwym organem i krajowymi organami celnymi.”;

f) pkt 6.3.2.3 otrzymuje brzmienie:

„6.3.2.3 Przyjmując przesyłki, w stosunku do których nie zastosowano wcześniej wszystkich wymaganych środków kontroli w zakresie ochrony, zarejestrowany agent zapewnia:

a) poddanie przesyłek kontroli bezpieczeństwa zgodnie z pkt 6.2; lub

b) przyjęcie do składowania na wyłączną odpowiedzialność zarejestrowanego agenta przesyłek nieoznaczonych jako wysyłka przeznaczona do przewozu statkiem powietrznym przed ich wyborem oraz samodzielnie dokonanie wyboru bez udziału nadawcy ani jakiegokolwiek osoby lub podmiotu innych niż wyznaczone i przeszkolone do tego celu przez zarejestrowanego agenta.

Literę b) można stosować wyłącznie wówczas, jeżeli nadawca nie może przewidzieć, że przesyłka ma być transportowana drogą lotniczą.”;

g) pkt 6.3.2.6 otrzymuje brzmienie:

„e) powód wydania statusu ochrony:

- »KC«, oznaczający otrzymany od znanego nadawcy, lub
- »AC«, oznaczający otrzymany od uznanego nadawcy, lub
- »RA«, oznaczający wybrany przez zarejestrowanego agenta, lub
- zastosowane środki lub metody kontroli bezpieczeństwa, lub
- podstawę zwolnienia przesyłki z kontroli bezpieczeństwa;”;

h) pkt 6.4.1.2 otrzymuje brzmienie:

„6.4.1.2. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego określa w krajowym programie ochrony lotnictwa cywilnego, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 300/2008, obowiązki związane z wprowadzeniem w życie następującej procedury zatwierdzania znanych nadawców:

a) wnioskodawca występuje o zatwierdzenie przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę.

Wnioskodawca otrzymuje »wytyczne dla znanych nadawców« zawarte w dodatku 6-B oraz »listę kontrolną zatwierdzania znanych nadawców« zawartą w dodatku 6-C;

b) właściwy organ lub unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, działający w imieniu organu, przeprowadza wizję lokalną wymienionych lokalizacji, w celu dokonania oceny, czy wnioskodawca spełnia wymogi rozporządzenia (WE) nr 300/2008 i jego aktów wykonawczych.

W celu dokonania oceny, czy wnioskodawca spełnia te wymogi, właściwy organ lub unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, działający w imieniu organu, korzysta z »listy kontrolnej zatwierdzania znanych nadawców« zawartej w dodatku 6-C. Lista kontrolna zawiera deklarację zobowiązań, którą podpisuje prawny przedstawiciel wnioskodawcy lub osoba odpowiedzialna za ochronę tego podmiotu.

Po wypełnieniu listy kontrolnej zatwierdzania informacje umieszczone na liście kontrolnej traktuje się jako informacje niejawne.

Podpisaną deklarację zatrzymuje właściwy organ lub unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, który udostępnia ją właściwemu organowi na jego wniosek;

c) kontrolę lokalizacji wnioskodawcy przez właściwy organ celny, zgodnie z art. 14n rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93, traktuje się jako wizję lokalną, jeżeli miała miejsce nie wcześniej niż 3 lat przed dniem, w którym wnioskodawca ubiega się o zatwierdzenie jako znany nadawca. W takich przypadkach wnioskodawca musi podać informacje wymagane w części pierwszej »listy kontrolnej zatwierdzania znanych nadawców« zawartej w dodatku 6-C i przesłać je do właściwego organu, razem z deklaracją zobowiązań, którą podpisuje prawny przedstawiciel wnioskodawcy lub osoba odpowiedzialna za ochronę tego podmiotu.

Wnioskodawca udostępnia do dalszej inspekcji świadectwo AEO i odpowiednią ocenę organów celnych.

Podpisaną deklarację zatrzymuje właściwy organ lub unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, który udostępnia ją właściwemu organowi na jego wniosek;

d) jeżeli właściwy organ uzna informacje podane zgodnie z lit. a) i b) lub odpowiednio a) i c) za satysfakcjonujące, zapewnia wprowadzenie niezbędnych szczegółowych danych nadawcy do »unijnej bazy danych bezpiecznego łańcucha dostaw« nie później niż następnego dnia roboczego. Przy wprowadzaniu do bazy danych odpowiedni organ nadaje każdej zatwierdzonej lokalizacji niepowtarzalny alfanumeryczny identyfikator w standardowym formacie.

Jeżeli właściwy organ nie uzna informacji podanych zgodnie z lit. a) i b) lub odpowiednio a) i c) za satysfakcjonujące, bezzwłocznie informuje o powodach podmiot ubiegający się o zatwierdzenie jako znany nadawca.

- e) znanego nadawcy nie uważa się za zatwierdzonego do momentu wpisania dotyczących go danych szczegółowych do »unijnej bazy danych bezpiecznego łańcucha dostaw«.

- i) w pkt 6.4.1.4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kontrolę lokalizacji znanego nadawcy przez właściwy organ celny, zgodnie z art. 14n rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, traktuje się jako wizję lokalną.”;

- j) pkt 6.4.1.5 otrzymuje brzmienie:

„6.4.1.5 Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że znany nadawca utracił zdolność przestrzegania wymogów rozporządzenia (WE) nr 300/2008 i jego aktów wykonawczych, cofa podmiotowi status znanego nadawcy dla określonej (określonych) lokalizacji.

Jeżeli jednostka nie jest już posiadaczem świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, lub jeśli świadectwo to jest zawieszona ze względu na niezgodność z art. 14k tego rozporządzenia, właściwy organ podejmuje stosowne działania w celu upewnienia się, że znany nadawca spełnia wymogi rozporządzenia (WE) nr 300/2008.

Jednostka informuje właściwy organ o wszelkich zmianach dotyczących jej świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Bezzwłocznie po cofnięciu, a w każdym razie w terminie 24 godzin od cofnięcia, właściwy organ zapewnia podanie zmiany statusu byłego znanego nadawcy w »unijnej bazie danych bezpiecznego łańcucha dostaw«.

- k) dodaje się pkt 6.4.1.7 w brzmieniu:

„6.4.1.7. Właściwy organ udostępnia organom celnym wszelkie informacje dotyczące statusu znanego nadawcy, które mogą być istotne w odniesieniu do posiadania świadectwa AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Obejmuje to informacje dotyczące nowych zatwierdzeń znanych nadawców, cofnięcia statusu znanego nadawcy, ponownego zatwierdzenia oraz inspekcji, harmonogramów wizji lokalnych i wyników tych czynności.

Najpóźniej do dnia 1 marca 2015 r., określa się zasady takiej wymiany informacji między właściwym organem i krajowymi organami celnymi.”;

- l) pkt 6.6.1.1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) deklaracja przewoźnika zamieszczona w dodatku 6-E musi być potwierdzona przez przewoźnika, który zawarł umowę o transporcie z zarejestrowanym agentem, znanym nadawcą lub uznanym nadawcą, chyba że sam przewoźnik jest zatwierdzony jako zarejestrowany agent.

Podpisana deklaracja pozostaje u zarejestrowanego agenta, znanego nadawcy lub uznanego nadawcy, na rzecz którego dokonywany jest przewóz. Na żądanie kopię podpisanej deklaracji udostępnia się zarejestrowanemu agentowi lub przewoźnikowi lotniczemu otrzymującemu przesyłkę lub właściwemu organowi; lub”;

- m) pkt 6.8.2.3 otrzymuje brzmienie:

„6.8.2.3 Właściwy organ może wyznaczyć przewoźnika lotniczego jako ACC3 na ograniczony okres czasu, kończący się najpóźniej w dniu 30 czerwca 2016 r., w przypadku gdy zatwierdzenie unijnych środków ochrony lotnictwa nie mogło się odbyć z przyczyn obiektywnych, które nie wchodzą w zakres odpowiedzialności przewoźnika lotniczego. W przypadku gdy oznaczenie takie jest przyznawane na okres dłuższy niż sześć miesięcy, właściwy organ sprawdza, czy przewoźnik lotniczy wprowadził wewnętrzny program zapewniania jakości w odniesieniu do ochrony równoważny z zatwierdzeniem unijnych środków ochrony lotnictwa.”;

- n) pkt 6.8.3.1 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) uznany nadawca, który podlega ACC3 lub zarejestrowanemu agentowi zatwierdzonemu pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa, zastosował w stosunku do przesyłki wymagane środki kontroli w zakresie ochrony i od momentu zastosowania tych środków kontroli w zakresie ochrony do chwili załadunku przesyłka była zabezpieczona przed bezprawną ingerencją, a ponadto nie przewozi się jej pasażerskim statkiem powietrznym; lub”;
- o) pkt 6.8.3.2 otrzymuje brzmienie:
- „6.8.3.2. Ładunki i poczta wwożone do Unii są poddawane kontroli bezpieczeństwa przy pomocy jednego ze środków i metod wymienionych w pkt 6.2.1 w sposób wystarczający, aby upewnić się, na ile to możliwe, że nie zawierają one przedmiotów zabronionych.”;
- p) pkt 6.8.3.3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) aby — w odniesieniu do ładunków lub poczty podlegających transferowi i tranzytowi — on sam lub podmiot zatwierdzony pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa przeprowadził kontrolę bezpieczeństwa zgodnie z pkt 6.8.3.2 lub zastosowali środki kontroli w zakresie ochrony w miejscu pochodzenia lub w innym punkcie łańcucha dostaw, oraz aby takie przesyłki były zabezpieczone przed nieuprawnioną ingerencją od chwili zastosowania tych środków kontroli w zakresie ochrony do chwili załadunku;”;
- q) w pkt 6.8.4.1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „6.8.4.1. Aby zostać zarejestrowanym agentem lub znanym nadawcą zatwierdzonym pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa, podmioty z siedzibą w państwach trzecich są zatwierdzane zgodnie z jedną z dwóch następujących możliwości i są wprowadzane do bazy danych przewoźników ACC3, którym bezpośrednio dostarczają ładunek lub pocztę w celu przewozu do Unii;”;
- r) dodaje się pkt 6.8.4.4–6.8.4.6 w brzmieniu:
- „6.8.4.4. Podmiot prowadzący przewozy ładunków lotniczych lub poczty lotniczej i eksploatujący sieć różnych lokalizacji położonych w państwach trzecich może uzyskać pojedyncze oznaczenie jako zarejestrowany agent zatwierdzony pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa, obejmujące wszystkie lokalizacje objęte siecią, pod warunkiem że:
- odpowiednie działania związane z ochroną lotnictwa danej sieci, w tym usługi transportowe pomiędzy lokalizacjami, są objęte jednym programem ochrony lub standardowymi programami ochrony; oraz
 - proces wdrożenia programów ochrony podlega jednolitemu wewnętrznemu programowi zapewniania jakości w zakresie ochrony, który jest równoważny z zatwierdzeniem unijnych środków ochrony lotnictwa; oraz
 - przed wyznaczeniem sieci jako sieci zarejestrowanego agenta zatwierzonego pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa, następujące lokalizacje podmiotu zostały poddane procedurze zatwierdzania unijnych środków ochrony lotnictwa:
 - lokalizacja(-e) z której(-ych) ładunek lub poczta są bezpośrednio dostarczane do przewoźnika ACC3; oraz
 - przynajmniej dwie lokalizacje sieci lub ich 20 %, w zależności od tego, która wartość jest większa, z których ładunek lub poczta są przewożone do lokalizacji wymienionej(-ych) w ppkt (i); oraz
 - wszystkie lokalizacje znajdujące się w państwach trzecich wymienionych w dodatku 6-I załącznika do decyzji Komisji C(2010) 774.

W celu utrzymania statusu zarejestrowanego agenta zatwierzonego pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa dla wszystkich lokalizacji w ramach sieci nieobjętych jeszcze zatwierdzeniem najpóźniej do dnia 30 czerwca 2018 r., każdego roku po roku wyznaczenia co najmniej dwie kolejne lokalizacje, z których ładunek lub poczta są przewożone do lokalizacji wymienionej(-ych) w lit. c) ppkt (i) lub 20 % takich lokalizacji, w zależności od tego, która wartość jest większa, podlegają procedurze zatwierdzenia unijnych środków ochrony lotnictwa, aż do zatwierdzenia wszystkich lokalizacji.

Unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa ustanawia plan działania, w którym określa się kolejność wybranych losowo lokalizacji przewidzianych do zatwierdzenia każdego roku. Plan działania ustala się niezależnie od podmiotu obsługującego sieć a podmiot ten nie może mieć możliwości wprowadzania zmian do planu. Plan ten stanowi integralną część sprawozdania zatwierdzającego, na podstawie którego sieć wyznaczana jest jako zarejestrowany agent zatwierdzony pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa z państwa trzeciego.

Po przejściu procedury zatwierdzenia unijnych środków ochrony lotnictwa dana lokalizacja w ramach sieci uznawana jest za zarejestrowanego agenta zatwierzonego pod względem unijnych środków ochrony lotnictwa zgodnie z pkt 6.8.4.2 lit. a).

6.8.4.5. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia procedury zatwierdzenia unijnych środków ochrony lotnictwa danej lokalizacji w ramach sieci, o której mowa w pkt 6.8.4.4 lit. c) ppkt (ii) okaże się, że dana lokalizacja nie zrealizowała celów, o których mowa w liście kontrolnej w dodatku 6-C2, ładunki i poczta z tej lokalizacji są poddawane kontroli bezpieczeństwa w lokalizacji zatwierdzonej zgodnie z pkt 6.8.4.2 lit. a) do czasu potwierdzenia realizacji celów z listy kontrolnej poprzez procedurę zatwierdzenia unijnych środków ochrony lotnictwa.

6.8.4.6. Punkty 6.8.4.4–6.8.4.6 tracą ważność z dniem 30 czerwca 2018 r.”.

6) w dodatku 6-B wprowadza się następujące zmiany:

a) przed sekcją zatytułowaną „Wprowadzenie” dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeśli posiadają Państwo świadectwo AEO, o którym mowa w art. 14a ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 (tzw. świadectwa AEOF i AEOS) i jeżeli lokalizacja, dla której ubiegacie się Państwo o status znanego nadawcy została zatwierdzona przez organy celne nie wcześniej niż 3 lata przed datą złożenia wniosku o status znanego nadawcy, należy wypełnić i opatrzyć podpisem prawnego przedstawiciela przedsiębiorstwa część 1, dotyczącą organizacji i zakresu obowiązków, a także deklarację zobowiązań »listy kontrolnej zatwierdzania dla znanych nadawców« zawartą w dodatku 6-C.”;

b) część „Organizacja i zakres obowiązków” otrzymuje brzmienie:

„Organizacja i zakres obowiązków

Należy przedstawić szczegółowe informacje dotyczące Państwa organizacji (nazwę, numer płatnika VAT lub numer wpisu do rejestru handlowego lub — w stosownych przypadkach — numer wpisu do rejestru przedsiębiorców, numer świadectwa AEO oraz — w stosownych przypadkach — datę ostatniej kontroli danej lokalizacji przez władze celne), adres lokalizacji, która ma uzyskać zatwierdzenie, oraz adres siedziby organizacji (jeżeli różni się on od adresu lokalizacji, która ma uzyskać zatwierdzenie). Wymagane są: data poprzedniej wizji lokalnej przeprowadzonej przez podmiot zatwierdzający i ostatni niepowtarzalny alfanumeryczny identyfikator (w stosownych przypadkach), jak również charakter prowadzonej działalności, przybliżona liczba pracowników w lokalizacji, imię i nazwisko oraz stanowisko osoby odpowiedzialnej za ochronę ładunku lotniczego/poczty lotniczej i dane kontaktowe.”;

7) w dodatku 6-C część 1 otrzymuje brzmienie:

„Część 1: Organizacja i zakres obowiązków

1.1. Data zatwierdzenia (*)

dd/mm/rrrr

1.2. Data poprzedniego zatwierdzenia i niepowtarzalny identyfikator (UNI) w stosownych przypadkach

dd/mm/rrrr

UNI

1.3. Nazwa organizacji, która ma zostać zatwierdzona (*)

Nazwa

Numer płatnika VAT/numer wpisu do rejestru handlowego/numer wpisu do rejestru przedsiębiorców (w stosownych przypadkach)

1.4. Informacje dotyczące świadectwa AEOF lub AEOS, w stosownych przypadkach

Numer świadectwa AEO

Data ostatniej kontroli danej lokalizacji przez władze celne

1.5. Adres lokalizacji, która ma zostać zatwierdzona (*)

Numer/jednostka/budynek

Ulica

Miejscowość	
Kod pocztowy	
Państwo	
1.6. Siedziba organizacji (jeżeli różni się od lokalizacji, która ma zostać zatwierdzona, pod warunkiem że znajduje się w tym samym państwie)	
Numer/jednostka/budynek	
Ulica	
Miejscowość	
Kod pocztowy	
Państwo	
1.7. Charakter prowadzonej działalności — rodzaje obsługiwanych ładunków	
1.8. Czy wnioskodawca jest odpowiedzialny za:	
a) produkcję b) pakowanie c) składowanie d) wysyłkę e) inne czynności (proszę wyszczególnić)	
1.9. Przybliżona liczba pracowników w lokalizacji	
1.10. Imię i nazwisko oraz stanowisko osoby odpowiedzialnej za ochronę ładunku lotniczego/poczty lotniczej (*)	
Imię i nazwisko	
Stanowisko	
1.11. Numer telefonu kontaktowego	
Tel.	
1.12. Adres e-mail (*)	
E-mail	

8) w dodatku 6-E w akapicie drugim tiret siódme otrzymuje brzmienie:

„— podwykonawstwo transportu nie zostanie zlecone osobie trzeciej, chyba że osoba trzecia:

- a) ma umowę na świadczenie usług przewozowych z zarejestrowanym agentem, znanym nadawcą lub uznanym nadawcą odpowiedzialnym za przewóz [ta sama nazwa co powyżej]; lub
- b) jest uprawniona lub zatwierdzona przez właściwy organ; lub
- c) ma umowę na świadczenie usług przewozowych z niżej podpisanym przewoźnikiem, stanowiącą, że osoba trzecia nie zleci zamówienia kolejnemu podwykonawcy oraz, że wdroży procedury ochrony zawarte w niniejszej deklaracji. Niżej podpisany przewoźnik ponosi pełną odpowiedzialność za cały przewóz w imieniu zarejestrowanego agenta, znanego nadawcy lub uznanego nadawcy; oraz”;

9) dodatek 6-F otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 6-F

ŁADUNEK I POCZTA

6-Fi

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE KRAJE I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ, NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA STOSUJĄCE NORMY OCHRONY RÓWNOWAŻNE ZE WSPÓLNYMI PODSTAWOWYMI NORMAMI.

6-Fii

PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE KRAJE I TERYTORIA ZAMORSKIE, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI TEGO TRAKTATU, W PRZYPADKU KTÓRYCH NIE JEST WYMAGANE OZNACZENIE ACC3, ZOSTAŁY WYMIENIONE W OSOBNEJ DECYZJI KOMISJI.

6-Fiii

DZIAŁANIA W ZAKRESIE ZATWIERDZANIA PROWADZONE PRZEZ PAŃSTWA TRZECIE, JAK RÓWNIEŻ INNE KRAJE I TERYTORIA, WOBEC KTÓRYCH ZGODNIE Z ART. 355 TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ NIE MA ZASTOSOWANIA TYTUŁ VI TEGO TRAKTATU, UZNAWANE ZA RÓWNOWAŻNE Z UNIJNYMI ŚRODKAMI OCHRONY LOTNICTWA.”;

10) w rozdziale 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 8.0.4 otrzymuje brzmienie:

„8.0.4. Wykaz przedmiotów zabronionych w zaopatrzeniu pokładowym jest taki sam jak wykaz określony w dodatku 1-A. Przedmioty zabronione, należy traktować zgodnie z pkt 1.6.”;

b) pkt 8.1.4 z dniem 1 marca 2015 r. otrzymuje brzmienie:

„8.1.4. Wyznaczanie znanych dostawców

8.1.4.1. Każdy podmiot (»dostawca«), który stosuje środki kontroli w zakresie ochrony, o których mowa w pkt 8.1.5, i dostarcza zaopatrzenie pokładowe, lecz nie bezpośrednio na pokład statku powietrznego, jest wyznaczany jako znany dostawca przez operatora lub podmiot, któremu zapewnia dostawy (»podmiot wyznaczający«). Nie ma to zastosowania do zarejestrowanego dostawcy.

8.1.4.2. Aby zostać wyznaczanym jako znany dostawca, dostawca musi dostarczyć podmiotowi wyznaczającemu:

a) »deklarację zobowiązań — znany dostawca zaopatrzenia pokładowego« zawartą w dodatku 8-B. Deklarację tę podpisuje przedstawiciel prawny; oraz

b) program ochrony obejmujący środki kontroli w zakresie ochrony, o których mowa w pkt 8.1.5.

8.1.4.3. Wszyscy znani dostawcy muszą być wyznaczeni na podstawie zatwierdzenia:

a) adekwatności i kompletności programu ochrony w odniesieniu do pkt 8.1.5; oraz

b) wdrożenia programu ochrony bez nieprawidłowości.

Jeżeli właściwy organ lub podmiot wyznaczający stwierdzi, że znany dostawca utracił zdolność przestrzegania wymogów pkt 8.1.5, podmiot wyznaczający bezzwłocznie cofa podmiotowi status znanego dostawcy.

8.1.4.4. Właściwy organ ustala w krajowym programie ochrony lotnictwa cywilnego, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 300/2008, czy program ochrony i jego wdrożenie są zatwierdzane przez audytora krajowego, unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, czy osobę działającą w imieniu podmiotu wyznaczającego wyznaczoną i przeszkoloną do tego celu.

Zatwierdzenia muszą być rejestrowane i — o ile nie określono inaczej w niniejszym rozporządzeniu — muszą mieć miejsce przed wyznaczeniem, a następnie muszą być powtarzane co 2 lata.

Jeżeli zatwierdzanie nie odbywa się w imieniu podmiotu wyznaczającego, należy mu udostępnić wszelkie zapisy związane z zatwierdzaniem.

8.1.4.5. Zatwierdzenie wdrażania programu ochrony potwierdzające brak nieprawidłowości obejmuje:

- a) wizję lokalną u dostawcy co 2 lata; lub
- b) regularne kontrole w trakcie dostarczania zaopatrzenia przez tego znanego dostawcę, począwszy od wyznaczenia, w tym:
 - sprawdzenie, czy osoba dostarczająca zaopatrzenie w imieniu znanego dostawcy została odpowiednio przeszkolona, oraz
 - sprawdzenie, czy zaopatrzenie jest właściwie zabezpieczone, oraz
 - przeprowadzanie kontroli zaopatrzenia w taki sam sposób, jak w przypadku zaopatrzenia pochodzącego od nieznanego dostawcy.

Kontrole te muszą być przeprowadzane w nieprzewidywalny sposób i odbywać się przynajmniej raz na trzy miesiące lub obejmować 20 % zaopatrzenia dostarczanego podmiotowi wyznaczającemu przez znanego dostawcę.

Wariant b) można stosować tylko w przypadku, gdy właściwy organ określił w krajowym programie ochrony lotnictwa cywilnego, że zatwierdzenia dokonuje osoba działająca w imieniu podmiotu wyznaczającego.

8.1.4.6. Zastosowane metody i procedury, jakie należy stosować w trakcie i po wyznaczeniu, określa się w programie ochrony podmiotu wyznaczającego.

8.1.4.7. Podmiot wyznaczający przechowuje:

- a) wykaz wszystkich znanych dostawców, których wyznaczył, wskazujący datę ważności ich wyznaczenia, oraz
- b) podpisaną deklarację, kopię programu ochrony oraz wszelkie sprawozdania dotyczące jego wdrażania dla każdego znanego dostawcy, przez co najmniej 6 miesięcy od wygaśnięcia jego wyznaczenia.

Dokumenty te są udostępniane na żądanie właściwemu organowi do celów monitorowania zgodności.”;

11) w rozdziale 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 9.0.4 otrzymuje brzmienie:

„9.0.4. Wykaz przedmiotów zabronionych w zaopatrzeniu portu lotniczego jest taki sam jak wykaz określony w dodatku 1-A. Przedmioty zabronione, należy traktować zgodnie z pkt 1.6.”;

b) pkt 9.1.3 z dniem 1 marca 2015 r. otrzymuje brzmienie:

„9.1.3. **Wyznaczanie znanych dostawców**

9.1.3.1. Każdy podmiot (»dostawca«), który stosuje środki kontroli w zakresie ochrony, o których mowa w pkt 9.1.4, i dostarcza zaopatrzenie portu lotniczego, jest wyznaczany jako znany dostawca przez zarządzającego portem lotniczym.

9.1.3.2. Aby zostać wyznaczonym jako znany dostawca, dostawca musi dostarczyć zarządzającemu portem lotniczym:

- a) »deklarację zobowiązań — znany dostawca zaopatrzenia portu lotniczego« zawartą w dodatku 9-A. Deklarację tę podpisuje przedstawiciel prawny; oraz
- b) program ochrony obejmujący środki kontroli w zakresie ochrony, o których mowa w pkt 9.1.4.

9.1.3.3. Wszyscy znani dostawcy muszą być wyznaczeni na podstawie zatwierdzenia:

- a) adekwatności i kompletności programu ochrony w odniesieniu do pkt 9.1.4; oraz
- b) wdrożenia programu ochrony bez nieprawidłowości.

Jeżeli właściwy organ lub zarządzający portem lotniczym stwierdzi, że znany dostawca utracił zdolność przestrzegania wymogów pkt 9.1.4, zarządzający portem lotniczym bezzwłocznie cofa podmiotowi status znanego dostawcy.

- 9.1.3.4. Właściwy organ ustala w krajowym programie ochrony lotnictwa cywilnego, o którym mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 300/2008, czy program ochrony i jego wdrożenie są zatwierdzane przez audytora krajowego, unijny podmiot zatwierdzający ds. ochrony lotnictwa, czy osobę działającą w imieniu zarządzającego portem lotniczym wyznaczoną i przeszkoloną do tego celu.

Zatwierdzenia muszą być rejestrowane i — o ile nie określono inaczej w niniejszym rozporządzeniu — muszą mieć miejsce przed wyznaczeniem, a następnie muszą być powtarzane co 2 lata.

Jeżeli zatwierdzanie nie odbywa się w imieniu zarządzającego portem lotniczym, należy mu udostępnić wszelkie zapisy związane z zatwierdzaniem.

- 9.1.3.5. Zatwierdzenie wdrażania programu ochrony potwierdzające brak nieprawidłowości obejmuje:

- a) wizję lokalną u dostawcy co 2 lata; lub
- b) regularne kontrole w trakcie dostarczania zaopatrzenia przez tego znanego dostawcę do stref zastrzeżonych, począwszy od wyznaczenia, w tym:
 - sprawdzenie, czy osoba dostarczająca zaopatrzenie w imieniu znanego dostawcy została odpowiednio przeszkolona, oraz
 - sprawdzenie, czy zaopatrzenie jest właściwie zabezpieczone, oraz
 - przeprowadzanie kontroli zaopatrzenia w taki sam sposób, jak w przypadku zaopatrzenia pochodzącego od nieznanego dostawcy.

Kontrole te muszą być przeprowadzane w nieprzewidywalny sposób i odbywać się przynajmniej raz na trzy miesiące lub obejmować 20 % zaopatrzenia dostarczanego zarządzającemu portem lotniczym przez znanego dostawcę.

Wariant b) można stosować tylko w przypadku, gdy właściwy organ określił w krajowym programie ochrony lotnictwa cywilnego, że zatwierdzenia dokonuje osoba działająca w imieniu zarządzającego portem lotniczym.

- 9.1.3.6. Metody i procedury, jakie należy stosować w trakcie wyznaczenia i po wyznaczeniu, określa się w programie ochrony zarządzającego portem lotniczym.

- 9.1.3.7. Zarządzający portem lotniczym przechowuje:

- a) wykaz wszystkich znanych dostawców, których wyznaczył, wskazujący datę ważności ich wyznaczenia; oraz
- b) podpisaną deklarację, kopię programu ochrony oraz wszelkie sprawozdania dotyczące jego wdrażania dla każdego znanego dostawcy, przez co najmniej 6 miesięcy od wygaśnięcia jego wyznaczenia.

Dokumenty te są udostępniane na żądanie właściwemu organowi do celów monitorowania zgodności.”;

- 12) w rozdziale 12 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 12.4.2 „**Normy dotyczące EDS**” otrzymuje brzmienie:

„12.4.2. **Normy dotyczące EDS**

- 12.4.2.1. Wszystkie EDS zainstalowane przed dniem 1 września 2014 r. muszą spełniać co najmniej normę 2.
- 12.4.2.2. Norma 2 traci moc z dniem 1 września 2020 r.
- 12.4.2.3. Właściwy organ może zezwolić na stosowanie EDS spełniających normę 2, zainstalowanych między dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 1 września 2014 r., najdłużej do dnia 1 września 2022 r.
- 12.4.2.4. Właściwy organ informuje Komisję o wydaniu zezwolenia na dalsze stosowanie EDS spełniających normę 2 po dniu 1 września 2020 r.
- 12.4.2.5. Wszystkie EDS zainstalowane od dnia 1 września 2014 r. muszą spełniać normę 3.
- 12.4.2.6. Wszystkie EDS muszą spełniać normę 3 najpóźniej od dnia 1 września 2020 r., chyba że ma zastosowanie pkt 12.4.2.3.”;

b) wykaz dodatków po pkt 12.11 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 12-A

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie działania bramek do wykrywania metalu (WTMD) określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-B

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie działania systemów wykrywania materiałów wybuchowych (EDS) określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-C

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie działania sprzętu służącego do kontroli bezpieczeństwa płynów, aerozoli i żeli określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-D

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie psów do wykrywania materiałów wybuchowych (PWMW) określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-E

Szczegółowe przepisy dotyczące procedur zatwierdzania PWMW określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-F

Szczegółowe przepisy dotyczące zatwierdzania obszarów i warunków testów w odniesieniu do PWMW określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-G

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie kontroli jakości w odniesieniu do PWMW określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-H

Szczegółowe przepisy w zakresie »PWMW wykorzystywanych z zastosowaniem metody klasycznej — norm dotyczących metodyki zastosowania« określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-I

Szczegółowe przepisy w zakresie »PWMW wykorzystywanych z zastosowaniem metody osmologicznej — norm dotyczących metodyki zastosowania« określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-J

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie działania urządzeń do wykrywania metali (MDE) określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-K

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie działania urządzeń do prześwietlania osób określono w osobnej decyzji Komisji.

DODATEK 12-L

Szczegółowe przepisy dotyczące wymogów w zakresie działania urządzeń do wykrywania śladowych ilości materiałów wybuchowych (ETD) określono w osobnej decyzji Komisji.”
